

سلسله درس های محدودیت

حلقه هفتم

غیرت امام عصر علیہ السلام

دکتر سید محمد کردبندی هاشمی

سرشناسه: بنی‌هاشمی، سید محمد، ۱۳۴۹
 عنوان و نام پدیدآور: غیبت امام علی^ع: سلسله درس‌های مهدویت،
 حلقه هفتم / سید محمد بنی‌هاشمی.
 مشخصات نشر: تهران: مرکز فرهنگی انتشاراتی منیر، ۱۳۸۹.
 مشخصات طاهری: ۲۲۲ ص.
 شابک جلد هفتم: ۹۷۸-۰-۵۳۹-۲۰۸-۴
 شابک دوره: ۹۷۸-۰-۹۶۴-۵۳۹-۴
 وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا.
 یادداشت: کتابنامه: همچنین به صورت زیرنویس.
 موضوع: محمدين حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵، ق. احادیث، مهدویت.
 ردپندی کنگره: ۱۳۸۸ س ۸ ب ۲۲۴ / BP ۲۹۷ / ۴۶۲
 ردپندی دیوبی: شماره کتابشناسی ملی: ۱۷۲۹۴۱۵

شابک ۰-۲۰۸-۹۶۴-۵۳۹-۰۹۷۸ ISBN 978-964-539-208-4

غیبت امام عصر عالیه

سلسله درس‌های مهدویت (۷)

سید محمد بنی‌هاشمی

ناشر: مرکز فرهنگی انتشاراتی منیر

نوبت چاپ: سوم / ۱۳۹۸

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

حروفچینی: شبیر / ۷۷۵۲۱۸۳۶

چاپ: بهمن

این حلقه به نیابت از:

مرزبان حريم تشیع

شیخ مفید علیه السلام

به پیشگاه:

همسر باوفای خاتم الانبیاء صلوات الله علیه و آله و سلم

حضرت خدیجه کبری علیها السلام

تقدیم می‌گردد.

فهرست مطالب

۱۵	فصل اول: سابقه غیبت خلیفه‌الهی در زمین
۱۵	درس اول: غیبت حجت‌های پیشین
۱۵	غیبت حضرت ادریس <small>علیهم السلام</small>
۱۶	غیبت خلیفه (یا خلفای) الهی پس از حضرت نوح <small>علیهم السلام</small>
۱۸	غیبت حضرت یوسف <small>علیهم السلام</small>
۲۲	غیبت خلفای الهی پیش از ظهور حضرت موسی <small>علیهم السلام</small>
۲۳	غیبت حضرت موسی <small>علیهم السلام</small>
۲۶	درس دوم: پنهانی امام عصر <small>علیهم السلام</small>
۲۶	معنای غیبت امام عصر <small>علیهم السلام</small>
۲۹	خالی نبودن زمین از حجت‌های الهی
۳۱	توجه دادن امام عصر <small>علیهم السلام</small> به غیبت‌های انبیاء <small>علیهم السلام</small>
۳۷	درس سوم: پیشگویی‌های معصومین <small>علیهم السلام</small> در مورد غیبت امام عصر <small>علیهم السلام</small>
۳۷	پیشگویی پیامبر اکرم <small>صلوات الله علیه و آله و سلم</small> در مورد غیبت امام دوازدهم <small>علیهم السلام</small>
۴۰	پیشگویی امیرالمؤمنین <small>علیهم السلام</small> درباره غیبت امام عصر <small>علیهم السلام</small>
۴۳	پیشگویی حضرت مجتبی <small>علیهم السلام</small> نسبت به غیبت حضرت ولی عصر <small>علیهم السلام</small>

۸۶	ارزش و اهمیت نورولایت امام عصر ﷺ
۸۷	امتحان حضرت آدم ﷺ در خصوص ولایت امام عصر ﷺ
۹۱	امتحان حضرت ابراهیم ﷺ در مورد ولایت امام زمان ﷺ
۹۵	درس هشتم: بهره‌مند شدن از نورولایت (۲)
۹۵	تفاوت مؤمنان در بهره‌مندی از نورولایت امام غایب ﷺ
۹۷	سطح پایین و بالای بهره بردن از خورشید پشت ابر
۹۹	رابطه دیدار امام غایب با معرفت ایشان
۱۰۳	اولویت انجام وظیفه بر اهتمام نسبت به دیدن امام غایب ﷺ
۱۰۵	درس نهم: شوق دیدار
۱۰۵	تذکرات نایب دوم امام زمان ﷺ در مورد دیدار حضرت و شوق نسبت به آن
۱۰۹	غیبت امام عصر ﷺ خواست قطعی خداوند
۱۱۰	ضرورت تسلیم نسبت به غیبت امام زمان ﷺ
۱۱۳	اهمیت زیارت امام ﷺ در زمان غیبت
۱۱۸	پرسش‌های مفهومی از درس‌های ۷ تا ۹

۱۲۱	فصل چهارم: اشتیاق و اهتمام برای دیدار امام غائب ﷺ
۱۲۱	درس دهم: درخواست دیدار (۱)
۱۲۱	دوگراش افراطی و نفریطی در مورد شوق دیدار امام غایب ﷺ
۱۲۵	شوق دیدار امام عصر ﷺ لازمه ولایت و محبت ایشان
۱۲۸	استجواب دعا برای دیدار امام عصر ﷺ در زمان غیبت
۱۳۱	درس یازدهم: درخواست دیدار (۲)
۱۳۱	اشکالات وارد شده بر تقاضای دیدار امام زمان ﷺ در زمان غیبت
۱۳۲	بررسی دلالت الفاظ دعاها بر دیدن امام زمان ﷺ در زمان غیبت
۱۳۶	تقاضای رؤیت امام عصر ﷺ در زمان غیبت و ظهور
۱۳۹	مطلوبیت تمثیل رسیدن به خدمت امام زمان ﷺ و دعا برای تحقق آن

۴۴	پیشگویی پدر بزرگوار امام زمان ﷺ در مورد غیبت فرزند خویش
۴۶	پیشگویی پیامبر اکرم ﷺ دربارهٔ دو غیبت آخرین جانشین خود
۴۷	پیشگویی سال شروع غیبت امام عصر ﷺ از ۴۰ سال قبل
۴۸	پرسش‌های مفهومی از درس‌های ۱ تا ۳
۴۹	فصل دوم: چگونگی ارتباط با امام عصر ﷺ در زمان غیبت صغیر و کبری
۴۹	درس چهارم: مقایسهٔ دو غیبت صغیر و کبری
۴۹	تفاوت دو غیبت از جهت مدت زمان آنها
۵۲	تفاوت دو غیبت از جهت نحوه ارتباط با امام غایب
۵۴	ارتباط غیر مستقیم با امام ﷺ در غیبت صغیر
۵۷	غیبت کامل و ناقص
۵۹	درس پنجم: نیابت در غیبت کبری (۱)
۵۹	جاگاه ممتاز نواب خاص امام زمان ﷺ حتی در غیبت کبری
۶۲	بسه بودن باب نیابت خاصه (تکالیف جدید) در غیبت کبری
۶۷	علوم بودن جایگاه امام ﷺ برای برخی از خواص در هر دو غیبت
۷۱	درس ششم: نیابت در غیبت کبری (۲)
۷۱	عدم امکان ارتباط اختیاری با امام ﷺ در غیبت کبری
۷۴	ناشناسخه بودن کارگزاران امام ﷺ در زمان غیبت کبری
۷۹	محدودیت‌های کارگزاران در ارتباط با مردم و امام ﷺ
۸۰	عنایت حضرت به مؤمنان بدون وجود راه ارتباطی ظاهری با ایشان
۸۲	پرسش‌های مفهومی از درس‌های ۴ تا ۶
۸۳	فصل سوم: بهره‌وری از امام غائب ﷺ
۸۳	درس هفتم: بهره‌مند شدن از نورولایت (۱)
۸۳	تشبیه امام غایب ﷺ به خورشید پس ابر

۱۸۶	نظر علامه بحرالعلوم درباره مدعی رؤیت	درس دوازدهم: پافشاری بر درخواست دیدار
۱۸۸	درس هفدهم: بررسی حجّیت تشرفات	استحباب اصرار در دعا برای تقاضای دیدار امام زمان ﷺ
۱۸۸	تکذیب مدعی رؤیت در عمل	وظیفه مؤمن در صورت عدم استجابت دعا
۱۹۱	عدم تمامیت دلیل بر تکذیب مدعی رؤیت	آفت شیفتگی شدید به امام زمان ﷺ
۱۹۲	تفاوت میان اثبات شرعی و احراز وجودی	درس سیزدهم: آداب دیدار
۱۹۳	حجّیت یا عدم حجّیت شرعی تشرفات	ذکر آداب و اعمالی برای تشریف خدمت امام عصر ﷺ
۱۹۸	پرسش‌های مفهومی از درس‌های ۱۴ تا ۱۷	مراقبت بر یکی از تعقیبات نماز برای توفیق دیدار امام عصر ﷺ
۱۹۹	درس هجدهم: اعتماد و عدم اعتماد بر تشرفات	تشریف صاحب مکیال خدمت حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه
۱۹۹	معیارهای اعتماد بر تشرفات منقول	عمل به وظیفه؛ بهترین راه رسیدن به فیض دیدار امام زمان ﷺ
۲۰۲	نمونه‌های از تشرفات قطعی در زمان غیبت کبری	پرسش‌های مفهومی از درس‌های ۱۰ تا ۱۳
۲۰۵	قرینه‌ای بر عدم جواز اعتماد به نقل تشریف	
۲۰۶	لزوم احتیاط در اعتماد و عدم اعتماد بر حکایات تشریف	
۲۰۹	فصل ششم: بهره‌وری خواص از خورشید وجود امام عصر ﷺ	فصل پنجم: بررسی حجّیت تشریف به محض امام زمان ﷺ
۲۰۹	درس نوزدهم: راهی به سوی امام غایب ﷺ (۱)	درس چهاردهم: ادعای رؤیت امام عصر ﷺ
۲۰۹	بازبودن راه به سوی امام غایب ﷺ	خبر دادن از تشریف خدمت امام عصر ﷺ
۲۱۱	اختصاص این راه به خواص	تشریف سید بن طاووس به محض حضرت مهدی ﷺ
۲۱۳	سیره و سلوک خواص امام زمان ﷺ	تشریف مرحوم علامه بحرالعلوم خدمت حضرت ولی عصر ﷺ
۲۲۰	درس بیستم: راهی به سوی امام غایب ﷺ (۲)	تشرافات میرزا محمد تقی موسوی اصفهانی خدمت امام زمان ﷺ
۲۲۰	بطلان ادعای ارتباط با امام ﷺ	درس پانزدهم: تصدیق یا تکذیب تشرفات
۲۲۲	گناهان، سبب محجوب شدن از امام عصر ﷺ	تشویق به نقل قضایای متقن در تشریف خدمت حضرت ﷺ
۲۲۵	رفع حجاب از نفس با تهذیب آن	عدم جواز تکذیب مدعی تشریف
۲۲۸	پرسش‌های مفهومی از درس‌های ۱۸ تا ۲۰	منظور از مشاهده‌ای که باید تکذیب شود
۲۲۹	فهرست منابع	درس شانزدهم: نقد و بررسی اصالت اشتیاه و دروغ در مورد ادعای رؤیت
		برخورد صحیح با ادعای تشریف
		بررسی ادعای لزوم تکذیب مدعی رؤیت
		بررسی اخبار دال بر عدم امکان رؤیت امام زمان ﷺ در زمان غیبت

در عصر امامت امام عصر علیه السلام، شاید هیچ امری به دشواری و حساسیت غیبت آن حضرت، ابزار آزمایش شیعیان و مؤمنان نبوده باشد. به علاوه، هر چند غیبت خلافی الهی، در امت‌های پیشین، سابقه‌ای دیرین دارد، اما طولانی شدن آن در امت اسلام (تا حدود ۱۲ قرن) زمینه‌پیدایش ابهامات و اشکالات فراوانی شده است.

غیبت امام علیه السلام از جهات مختلف در معرض آراء و نظریات متفاوت و بعضًا متعارض قرار گرفته است. اولین مسأله مورد بحث عبارت است از: «چگونگی ارتباط با آن حضرت در زمان غیبت کبری و نیز طریق بهره‌وری از وجود مقدس ایشان در این دوران». در این مورد دیدگاه‌های ضد و نقیضی نسبت به امکان تشریف به محضر امام غایب علیه السلام وجود دارد که باید به طور مستدل مورد بحث و بررسی قرار گیرند و مشرب صحیح در این میان شناخته شود.

این حلقه اختصاص به معنا و مفهوم غیبت و چگونگی ارتباط با امام غایب دارد که در ۶ فصل تنظیم شده است. در ضمن این فصول، درباره شوق دیدار امام زمان علیه السلام و امکان وقوع آن در عصر غیبت کبری مباحث مهمی مطرح شده و حجت تشرفاتی که از طرق گوناگون مورد اذاعاً قرار گرفته، بررسی شده است. درباره بهره‌وری شیعیان خاص آن حضرت از خورشید وجود ایشان نیز در همین حلقه سخن گفته‌ایم.

الفصل

سابقه غیبت خلیفه‌الهی در زمین

درس اول: غیبت حجت‌های پیشین

غیبت خلیفه‌الهی در زمین، پدیده نو ظهور و بی‌سابقه‌ای نیست که تنها در امت اسلام رخ داده باشد. بلکه این امر پیشینه‌ای بس دیرینه در امت‌های گذشته داشته است. در اینجا به چند نمونه از این دست اشاره می‌کیم تا اصل وجود غیبت خلیفه خداوند و نحوه آن، بیشتر مورد توجه قرار بگیرد.

غیبت حضرت ادریس علیہ السلام

خبر غیبت حضرت ادریس علیہ السلام در حدیث مفصلی - به نقل از حضرت باقرالعلوم علیہ السلام - بیان شده است^۱. مطابق این حدیث شریف

^۱ - رجوع شود به: کتاب «کمال الدین و تمام التعمّة»، باب ۱، «فی غيبة ادریس النبی علیہ السلام».

إعْلَمُوا أَنَّهُ سَتَكُونُ مِنْ بَعْدِي غَيْبَةً تَظْهَرُ فِيهَا الطَّوَاغِيْتُ وَأَنَّ
اللَّهَ عَزَّوَجَلَ يُفَرِّجُ عَنْكُمْ بِالْقَائِمِ مِنْ وُلْدِي اسْمُهُ هُودٌ...
يُشَبِّهُنِي فِي حَلْقِي وَحَلْقِي... فَلَمْ يَرَالُوا يَتَرَقَّبُونَ هُودًا وَ
يَتَنَظِّرُونَ ظُهُورَهُ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمْدُ وَقَسَّتْ قُلُوبُ
أَكْثَرِهِمْ فَأَظْهَرَ اللَّهُ -تَعَالَى ذِكْرُهُ- نَبِيَّهُ هُودًا عِنْدَ الْيَاسِ مِنْهُمْ وَ
تَنَاهِي الْبَلَاءِ بِهِمْ.^۱

بدانید که پس از من غیبی خواهد بود که در آن طاغوتها ظاهر خواهند شد و خدای عزوجل به وجود قیام کننده‌ای از فرزندان من - به نام هود - فرج شما را می‌رساند... او در شمایل و اخلاق شیوه من است... پس آنها پیوسته چشم به راه هود و منتظر ظهورش بودند تا آنکه مدت (این غیبت و انتظار) به درازاکشید و دلهای بیشتر ایشان سخت [و سنگ] گردید، در این هنگام خدای متعال پیامبرش هود را ظاهر ساخت در حالی که آنها - از فرج - نامید و در نهایت گرفتاری بودند.

چندنکته در این حدیث شریف، قابل توجه و تأمل است:
یکی اینکه حضرت نوح علیهم السلام فرمود: پس از من غیبی خواهد بود، اما حضور خلیفه‌الله در زمین را نفی نکرد.

می‌دانیم که مطابق سنت دیرین‌الله همیشه بر پنهان زمین، خلیفه‌ای از جانب خداوند وجود دارد، اما این خلیفه ممکن است آشکار و شناخته شده نباشد بلکه ناشناخته و پنهان باشد.^۲ به همین جهت،

۱ - کمال الدین، باب ۲، ح ۳.

۲ - احادیث مربوط به این بحث در کتاب «کمال الدین و تمام التعممة» باب ۲۲ به تفصیل ذکر شده است.

حضرت ادریس علیهم السلام به امر خداوند بیست سال از قوم خود در پنهانی به سربرد. قبل از پنهان شدن، شیعیان خود را که بیست نفر بودند، جمع کرد و به ایشان دستور داد تا در جاهای مختلف پخش شوند. آنها نیز چنین کردند و خود آن حضرت هم در غاری بر فراز کوه بلندی پناه گرفت.

پس از گذشت این مدت، مجبور شد برای کسب روزی از محل پنهانی اش خارج شود و به صورت ناشناس به قریه‌ای وارد گردد. تقدیرات الهی بالأخره او را از ناشناخته بودن خارج کرد و با ظهور ایشان، نعمت بارش باران که در طول این مدت از قوم آن حضرت دریغ شده بود، دوباره به آنها عطا شد.

غیبت حضرت ادریس علیهم السلام از آنجا آغاز شد که پادشاه جبار آن زمان، ایشان را تهدید به قتل نمود. همین، انگیزهٔ غیبت آن حضرت به امر الهی بود و بر اثر این غیبت طولانی، همهٔ مردم - حتی شیعیان ایشان - به نهایت سختی و مشقت گرفتار شدند. هر دو موضوع - هم انگیزهٔ غیبت و هم گرفتاری سخت شیعیان به خاطر طولانی شدن غیبت - در مورد غیبت امام عصر علیهم السلام تکرار شده است.

غیبت خلیفه (یا خلفای) الهی پس از حضرت نوح علیهم السلام

مصدق دیگر برای غیبت خلیفه‌الله پس از وفات حضرت نوح علیهم السلام اتفاد. مطابق حدیثی که از امام صادق علیهم السلام نقل شده است، آن حضرت در هنگام وفات خود شیعیانش را جمع کرد و خطاب به آنها فرمود:

حضرت در نزدیکی خود، بی خبر بودند. همچنین برادران یوسف علیهم السلام حتی در هنگام روبه رو شدن با آن حضرت، ایشان را نشناختند و تا خود را معرفی ننمود، ایشان را به جانیاور دند. امام صادق علیهم السلام در بیان شاهدت حضرت صاحب الامر علیهم السلام با جناب یوسف علیهم السلام می‌فرمایند:

إِنَّ فِي صَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ شَبَهًا مِنْ يُوسُفَ عَلِيهِ السَّلَامُ ... إِنَّ أَخْوَةَ يُوسُفَ عَلِيهِ السَّلَامُ كَانُوا أَسْبَاطًا أَوْلَادَ الْأَنْبِيَاءِ تَاجِرُوا يُوسُفَ وَ بَأْيَعُوهُ وَ خَاطَبُوهُ وَ هُمْ أَخْوَتُهُ وَ هُوَ أَخُوهُمْ فَلَمْ يَعْرُفُوهُ حَتَّى قَالَ: أَنَا يُوسُفُ وَ هَذَا أَخِي فَمَا تُنْكِرُ هَذِهِ الْأُمَّةُ الْمَلْعُونَةُ أَنْ يَفْعَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِحُجَّتِهِ فِي وَقْتٍ مِنَ الْأَوْقَاتِ كَمَا فَعَلَ يُوسُفَ. إِنَّ يُوسُفَ عَلِيهِ السَّلَامُ كَانَ إِلَيْهِ مُلْكٌ مِصْرَ وَ كَانَ بَيْتَهُ وَ بَيْنَ وَالِّدِهِ مَسِيرَةُ ثَمَانِيَّةِ عَشَرَ يَوْمًا فَلَوْ أَرَادَ أَنْ يُعْلَمَ لَقَدَرَ عَلَى ذَلِكَ، لَقَدْ سَارَ يَعْقُوبُ عَلِيهِ السَّلَامُ وَ وُلْدُهُ عِنْدَ الْبِشَارَةِ تِسْعَةَ أَيَّامٍ مِنْ بَدْوِهِمْ إِلَى مِصْرَ فَمَا تُنْكِرُ هَذِهِ الْأُمَّةُ أَنْ يَفْعَلَ اللَّهُ جَلَّ وَ عَزَّ بِحُجَّتِهِ كَمَا فَعَلَ يُوسُفَ أَنْ يَمْسِيَ فِي أَسْوَاقِهِمْ وَ يَطَأَ بُسْطَهُمْ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ لَهُ كَمَا أَذِنَ لِيُوسُفَ قَالُوا: أَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ؟ قَالَ: أَنَا يُوسُفُ.

حضرت صاحب الامر علیهم السلام شاهته با جناب یوسف علیهم السلام دارند... همانا برادران یوسف نوادگان و فرزندان پیامبران بودند، با او تجارت و معامله کردند و سخن گفتند در حالی که برادرانش بودند و او هم برادر آنها بود، اما او را نشناختند تا آنکه خودش گفت:

۱- اصول کافی، کتاب الحجۃ، باب فی الغیبة، ح ۴.

حضرت نوح علیهم السلام به غیبت حجت یا حجت‌های الهی پس از خود اشاره فرمود، بدون آنکه هیچ نام و نشانی از آنها بیان فرماید. نکته دوم اینکه حضرت نوح علیهم السلام یکی از فرزندان خود را به نام و نشان معرفی کرد و از او به عنوان «قائم» یاد نمود و وعده داد که فرج شیعیان به ظهور ایشان خواهد بود.

سوم اینکه دوران انتظار فرج شیعیان حضرت نوح علیهم السلام به درازا کشید تا آنجا که بیشتر آنها به قساوت قلب گرفتار شدند. چهارم اینکه خدای متعال، حضرت هود علیهم السلام را در زمانی ظاهر فرمود که شیعیان از فرج، نالمید و در نهایت سختی و گرفتاری بودند. هر چهار و پیشگی در مورد پیامبر اکرم ﷺ و غیبت فرزند ایشان - حضرت قائم علیهم السلام - تکرار شده است که هر کدام باید در محل خود به تفصیل بیان شود.

غیبت حضرت یوسف علیهم السلام

یکی دیگر از انبیای الهی که به امر خداوند از قوم خود - حتی پدر و برادرانش - غیبت داشت، حضرت یوسف علیهم السلام بود.

ایشان سه روز در چاه، چند سالی در زندان و سالهایی هم در کسوت پادشاهی به سر برده که مجموع این ایام بیست سال می‌شود.^۱ فاصله مکانی حضرت یوسف علیهم السلام در زمان سلطنتش بر مصر - با پدرش حضرت یعقوب علیهم السلام، مسیری بود که طی کردن آن در آن روزگار تنها هجدۀ روز طول می‌کشید. با این حال پدر و برادران ایشان از حضور آن

۱- کمال الدین، ابتدای باب ۵.

یعقوب علیه السلام و سایر فرزندانش از این نزدیکی مکانی- بر اساس علم عادی بشری- مطلع نبودند. بنابراین، غیبت به معنای پنهان بودن محل اقامت حضرت یوسف علیه السلام از خانواده‌اش بود.

صورت دوم غیبت حضرت یوسف علیه السلام به این شکل بود که ایشان با مردم- از جمله برادرانش- ملاقات داشت و با آنها صحبت کرد، آنها هم با او صحبت کردند، همچنین بایکدیگر خرید و فروش داشتند. اما تا آن حضرت، خویش را به آنها معرفی نکرد، هیچ‌کدام از برادران، ایشان را نشناختند. پس یکی از معانی غیبت این است که فرد غایب دیده می‌شود، اما شناخته نمی‌شود.

مقایسه و تشبیه‌ی که در فرمایش امام صادق علیه السلام بین حضرت یوسف علیه السلام و امام عصر علیه السلام شده است، نشان می‌دهد که هر دو صورت غیبت در مورد حضرت صاحب الامر عجل الله تعالی فرجه وجود دارد و این امر، جای هیچ‌گونه ایراد و انکاری ندارد. امّت نفرین شده‌ای که امام صادق علیه السلام اشاره فرموده‌اند، همان کسانی هستند که خود را مسلمان و پیرو قرآن و سنت نبوی می‌شمارند، اما با وجود چنین غیبی در حضرت یوسف علیه السلام، نظری آن را در مورد حضرت مهدی علیه السلام نمی‌پذیرند. اینها همان کسانی هستند که هر چند اصل وجود مصلحی از فرزندان پیامبر ﷺ را در آخر الزمان قبول دارند، اما تولد او را از امام حسن عسکری علیه السلام منکر شده‌اند؛ چون غیبت آن حضرت را در این زمان طولانی نمی‌پذیرند. متأسفانه اکثریت مسلمانان با اینکه به اصل مهدویّت معتقد‌ند، ولی جزء همین گروه منکران غیبت می‌باشند.

«من یوسف هستم و این برادر من است.» پس چرا این امت دور از رحمت الهی انکار می‌کنند که خدای عزوجل زمانی با حجّت خویش همان کند که با یوسف کرد؟ همانا جناب یوسف پادشاه مصر بود و فاصله میان او و پدرش مسیر هجده روز راه بود، پس اگر (خداوند) می‌خواست پدر او را از این امر آگاه کند، می‌توانست (که البته چنین نکرد). وقتی بشارت یوسف به حضرت یعقوب و فرزندانش رسید، از محل خودشان تا مصر را در نه روز (یعنی نصف مدت معمول) طی کردند. پس به خاطر چه این امت انکار می‌کنند که خدای عزوجل با حجّت خود همان کند که با یوسف علیه السلام کرد، به گونه‌ای که در بازارهای آنها راه رود و روی فرش‌هایشان پا بگذارد (بدون اینکه شناخته شود) تا اینکه خداوند در این امر (معرفی خودش) به او اجازه دهد، همان‌گونه که به یوسف علیه السلام اجازه معرفی داد؛ آنها گفتند: «آیا واقعاً تو خودت یوسف هستی؟» گفت: «من یوسف هستم.»

این حدیث شریف را مرحوم شیخ صدق نیز در کتاب خود با مختصر اختلافی در عبارت نقل کرده است. در نقل ایشان پس از جمله «یطأ بسطہم» تصریح شده است که: «وَ هُمْ لَا يَعْرِفُونَهُ»^۱ یعنی در حالی که او را نمی‌شناختند.

طبق این حدیث شریف، دو نحوه غیبت برای حضرت یوسف علیه السلام وجود داشته است: یکی دور بودن ایشان از پدر و سایر اعضای خانواده‌اش که هر چند فاصله مکانی بین آنها زیاد نبود، اما حضرت

۱- کمال الدین، باب ۵، ح ۳.

حجّت یا حجّت‌های الهی خالی نمی‌ماند، پس در طول این چهار صد سال، این حجّت‌ها ناشناخته بودند و از همین جهت، تعبیر غیبت در مورد ایشان به کار رفته است.

غیبت حضرت موسی

یکی دیگر از انبیای بزرگ الهی که از قوم خود غیبت اختیار کرد، حضرت موسی علیه السلام - از پیامبران اولو العزم الهی - بود. طبق حدیث منقول از پیامبر اسلام صلوات الله عليه و سلام پس از ولادت حضرت موسی علیه السلام بنی اسرائیل که از چهار صد سال پیش، انتظار ظهور قائم را می‌کشیدند، موفق به زیارت آن حضرت در سن جوانی شدند و در پیشگاه الهی سجدۀ شکر به جا آوردند. در این ملاقاتات زودگذر، موسی علیه السلام فقط یک جمله به ایشان گفت و سپس از دیدگانشان غایب شد. متن فرمایش پیامبر اکرم صلوات الله عليه و سلام در این خصوص چنین است:

... قال: أرجو أن يعجل الله فرجكم ثم غابَ بعْدَ ذلِكَ وَ خَرَجَ إِلَى مَدِيَّةٍ مَدِينَ فَأَقَامَ عِنْدَ شُعَيْبٍ مَا أَقَامَ فَكَانَتِ الْغَيْبَةُ الثَّانِيَةُ أَشَدَّ عَلَيْهِمْ مِنِ الْأُولَى وَ كَانَتْ نِيَّةً وَ خَمْسِينَ سَنَةً وَ اسْتَدَّتِ الْبَلْوَى عَلَيْهِمْ ...!

(موسی علیه السلام) فرمود: امیدوارم خداوند فرج شما را جلو اندازد،

۱- کمال الدین، باب ۶، ح ۱. روشن است که این حدیث منافاتی با این مطلب ندارد که اقامت حضرت موسی علیه السلام نزد حضرت شعیب علیه السلام هشت یا ده سال باشد. زیرا در این حدیث مدت غیبت ایشان را پنجاه و چند سال دانسته است و مدت غیبت ایشان می‌تواند بیشتر از مدت اقامت ایشان پیش حضرت شعیب علیه السلام باشد.

غیبت خلفای الهی پیش از ظهور حضرت موسی

برخی دیگر از حجّت‌های الهی که به امر پروردگار از امت خویش غیبت اختیار کردند، خلفای قبل از حضرت موسی علیه السلام بودند. مطابق حدیثی که حضرت زین العابدین علیه السلام از جدّ بزرگوار خود - نبی اکرم صلوات الله عليه و سلام - نقل فرموده‌اند: «حضرت یوسف علیه السلام در هنگام وفات، شیعیان و اهل بیت خود را جمع کرد و آنها را از سختی‌هایی که پس از او خواهند دید، مطلع ساخت. به آنها خبر داد که مردانشان کشته می‌شوند، شکم‌های زنان باردارشان را پاره می‌کنند و کودکانشان را سر خواهند برید و این گرفتاری‌ها ادامه خواهد داشت تا زمانی که خداوند، قیام کننده‌ای از فرزندان «لاؤی بن یعقوب» را آشکار کند، سپس ویژگی‌های ظاهری آن قائم را برای ایشان بیان نمود، آنها هم به همین وصیت تمسّک نمودند». آنگاه پیامبر اکرم صلوات الله عليه و سلام فرمودند:

وَقَعَتِ الْغَيْبَةُ وَ الشَّدَّةُ عَلَى بَنِ إِسْرَائِيلَ وَ هُمْ مُتَنَظِّرُونَ قِيَامِ الْقَائِمِ علیه السلام أَرْبَعَ مِائَةَ سَنَةٍ حَتَّى إِذَا بُشِّرُوا بِوْلَادَتِهِ ...!

غیبت (حجّت‌های الهی) و سختی بر بنی اسرائیل واقع شد، در حالی که آنها چهار صد سال را در انتظار قیام قائم علیه السلام سپری کردند، تا آنکه به ولادت او بشارت داده شدند....

ملاحظه می‌شود که در این فرمایش، تصریح به وقوع غیبت کرده‌اند. این غیبت مربوط به خلفای الهی قبل از حضرت موسی علیه السلام می‌شود که برای مردم شناخته شده نبودند. از آنجاکه هیچ‌گاه زمین از

۱- کمال الدین، باب ۶، ح ۱.

نمی‌کردند و لذا کاملاً از او بی‌اطلاع بودند.^۱ احادیث و اخبار مربوط به حضرت موسی علیهم السلام می‌دهد که در این مدت، عموم مردم اگر هم ایشان را می‌دیدند، نمی‌شناختند. بنابراین حضرت موسی علیهم السلام علاوه بر داشتن اصل دو غیبت -یکی کمتر و دیگری طولانی‌تر- از جهت نحوه غیبت نیز دو تجربه داشته است: یکی نبودن در میان مردم و خارج بودن از شهر و دیار آنها و دوم ناشناخته بودن در عین سکونت در همان شهر و احیاناً رفت و آمد بین مردم. هر دو صورت غیبت، در مورد امام عصر علیهم السلام نیز امکان‌پذیر است.

سپس غایب شد و به شهر مدین رفت و مدت اقامتش را در آنجا ماند. غیبت دوم برای آنها از اوّلی سخت‌تر بود و پنجاه و چند سال طول کشید و (در این مدت) گرفتاری آنها شدّت یافت.... بنابراین حضرت موسی علیهم السلام توّلد، دو غیبت داشت. بنی اسرائیل که از ولادت ایشان خبر داشتند، از دیدارش محروم بودند، تا آنکه به صورت ظاهرًا اتفاقی، ایشان را در سنّ جوانی زیارت کردند. اما این ملاقات طولی نکشید و آن حضرت بلا فاصله برای بار دوم از دیدگان آنها غایب شد. این غیبت دوم، هم طولانی‌تر از اوّلی بود و هم بر بنی اسرائیل سخت‌تر و شدیدتر گذشت. به این ترتیب می‌توان گفت که از جهت غیبت (به خصوص تحقیق دو غیبت) بین حضرت موسی علیهم السلام و امام عصر علیهم السلام شباht وجود دارد. امام صادق علیهم السلام در بیان این وجه شباht فرمودند:

فِي الْقَائِمِ عَلَيْهِ سُنَّةُ مِنْ مُوسَى بْنِ عَمْرَانَ عَلَيْهِ... خِفَاءُ مَوْلِدِهِ وَ غَيْبَيْهِ عَنْ قَوْمِهِ.

در امام قائم علیهم السلام سنتی از حضرت موسی بن عمران علیهم السلام است: پنهانی ولادتش و نهانی از قومش.

سپس راوی سؤال نمود که غیبت حضرت موسی علیهم السلام چقدر طول کشید؟ حضرت فرمودند: «بیست و هشت سال».^۱

این بیست و هشت سال، به اوّلین غیبت ایشان مربوط می‌شود که بنی اسرائیل در این فاصله سراغ ایشان را می‌گرفتند، اما خبری پیدا

۱- کمال الدین، باب ۶، ح ۲.

۱- کمال الدین، باب ۶، ح ۳.